

521.83

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljétek!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. évfolyam 10. szám.

ARA 50 FILLER

Vasárnap, 1952. január 13.

MAI SZAMUNKBOL:

A Vagonyár 107,8 százalékra teljesítette első tiznap tervét (5. oldal) — A nyolcadik helyről az első felé (6. oldal) — A hajdúszoboszlói „Lenin” szecs tagsága az országos tanácskozás felhívásának megvalósításáért (7. oldal)

Az 1951. év gazdasági munkájának tanulságai és ezek felhasználása az 1952. évi népgazdasági terv sikeres teljesítése érdekében

Gerő Ernő elvtárs beszéde az országos aktívaértekezleten

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége szombatra országos értekezletet hívott össze, amelyen állami, gazdasági szervezetek vezetői, vállalatok igazgatói, pártfunkcionáriusok vettek részt. Az értekezlet résztvevői melegen ünnepelték a megjelent Rákosi Mátyás elvtársat és a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának többi tagját. Az értekezleten Gerő Ernő elvtárs mondott beszámolót „Az 1951. év gazdasági munkájának tanulságai és ezek felhasználása az 1952. évi népgazdasági terv sikeres teljesítése érdekében” címmel.

Gerő Ernő elvtárs beszédét vita követte, amelynek során felszólalt Rákosi Mátyás elvtárs.

Hidas István elvtárs nyitotta meg az értekezletet, majd átadta a szót Gerő elvtársnak.

1951. évi felemelt feszített termelési tervünk reális volt

— Az 1951. évben elért eredmények népgazdasági tervünk sikeres megvalósítása teljes mértékben igazolja Pártunk II. kongresszusának irányvonalát. — mondotta. — Bizonyítja a kongresszus által meghatározott feladatokat helyességét. Megmutatja, mennyire előrelátó volt Pártunk legfőbb vezetősége, amikor az első év tapasztalata alapján igen jelentős mértékben felemelte öt éves tervünk célkitűzéseit.

— 1951. évi felemelt feszített termelési terv, 103,4 százalékkal teljesítette, vagyis a gyáriparban a felemelt termelési tervet nemcsak teljesítettük, hanem jelentősen túlteljesítettük. (Nagy absz.) Teljes termelési tervét kivétel nélkül minden termelői minisztérium teljesítette. Egész gyáriparunk 1951-ben 30,1 százalékkal termelt többet, mint 1950-ban. Ezen belül a nehézipar termelése 37,7 százalékkal, a könnyűipar 26,9, az élelmiszeripar 16,5 százalékkal emelkedett.

— Egyéb fejlődésünkre jellemző nehéziparunk termelésének alakulása. Nehéziparunk nemcsak abszolút értékben növekedett, hanem jelentős mértékben, ha nem meggyorsult évről évre nehéziparunk növekedésének üteme is. Így 1949-ben a nehézipar termelésének növekedése az előző évhez képest 33,7 volt. 1950-ban pedig 1950-hez képest — amint már említettem — 37,7 százalékkal. Nehéziparunk termelése 1951-ben elérte az 1938. évi termelés 310,9 százalékát, vagyis nehéziparunk 1951-ben a háborúelőttihez jóval többet, mint háromszorosa, termelt.

— Ha gyáriparunkban a termelési mértékét 1938-ban 100-nak vesszük, akkor 1951-ben a ter-

melékenység gyáriparunkban 150,6 volt, vagyis az elmúlt évben a gyáriparunk a termelési mértékben a háborúelőttihez több mint másfélszeresére emelkedett. Teljesítettük és túlteljesítettük 1951-ben a tervet a népgazdaság többi ágában is. Beruházásaink értéke az egész népgazdaságban az előzetes számítások szerint mintegy 40 százalékkal volt magasabb 1951-ben, mint 1950-ban.

— Mindez azt jelenti, hogy az 1951. évi felemelt feszített termelési terv — amelyet a múlt év elején egyes ügyvezető „szakemberek” megvalósíthatatlannak magának tartottak — teljes mértékben reális volt.

— Mindez azt jelenti, hogy munkásosztályunk, dolgozó parasztosságunk, értelmiségünk és egész népünk — Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével — becsületesen teljesítette hazafias kötelességét. Mindez azt bizonyítja, hogy népi demokratikus országunk építésében mind jobban egybeforr az egész dolgozó magyarság, szilárd egységbe forrnak népünk milliói tömegei.

— Mindez azt jelenti, hogy a szocialista iparosítás úján országunk újabb lépéssel jutott előre, hogy mezőgazdasági országából ipari orszaggá lettünk, mert nehéziparunk termelése több mint háromszorosa a háborúelőttihez, hogy megerősítettük szerzett hazánk védelmének alapjait, hogy megszűntettük országunkban a jegyrendszert és újabb hatalmas ösztönzést adtunk a szocialista építőmunkának!

— Mindez elvtársak, összefoglalva azt jelenti, hogy 1951-ben a szocializmus építésében a beke magyarországi frontszakaszának megszilárdításában komoly győzelmet arattunk.

A terv sikeres teljesítésének tényezői

A terv sikeres teljesítésének tényezőiről szólva, Gerő elvtárs mindenképp arról beszélt, hogy következetesen harcoltunk Pártunk II. Kongresszusa határozatainak végrehajtásáért. — Beszél a dolgozók olyan kezdeményezéseiről, mint Gazda Géza, Róder Béla, Deák Jánosé, és bár ebből a munkából a szakmai szervezetek és DISZ szervezetek is kivették részüket, ez a részvétel bizony aktívabb is lehetett volna! — mondotta.

— 1951. évi tervünk sikeres megvalósítását és túlteljesítését — folytatta — köszönhetjük munkásosztályunk lelkes, odaadó munkájának és nem utolsósorban

tunk előre figyelmeztetett a várható nehézségekre, és megjelölte a nehézségek legyőzésének esélyeit. — közölte s hogy amikor évről évre úgy látta, hogy kezdünk elmaradni a terv teljesítésében, akkor idejében nyitott felvetette a gazdasági vezetőség előtt pártbizottságaink, pártbizottságaink, munkásosztályunk előtt a hiányosságokat és ezek felszámolását. — Ez a szerepet játszotta az 1951. augusztusában megtartott gazdasági vezető aktívaértekezlet, az országos kohászati tanácskozás, a múlt év novemberében megtartott tanácskozási bányászati tanácskozás, amelyen Rákosi elvtárs is felszólalt és nagyfontosságú útmutatásokat adott és Rákosi elvtárs figyelemztette a Központi Vezetőség legutóbbi novemberi ülésén.

— A terv sikeres teljesítéséhez komoly segítséget nyújtott a sajtó és mindenképp Pártunk nagy központi lapja, a Szabad Nép.

— A konkrét anyagi segítség mellett, amelyet a Szovjetuniótól kaptunk 1951-ben minden eddiginél szervezettebb formát öltött a gazdaság szovjet tapasztalatok átvétele. Az a felbecsülhetetlen értékű tapasztalat és tanulság azonban, amelyet az 1951-ben nagy számúban a Szovjetunióba küldött delegációink hoztak magukkal, a népgazdaság legújabb területeiről, teljes mértékben meg csak 1952-ben és az ezt követő években fogja kedvező hatását éreztetni népgazdaságunkban.

— Nagy segítséget jelentett tervünk teljesítésében a mind szorosabbra való gazdasági, műszaki és tudományos együttműködés nemcsak a Szovjetunióval, hanem az európai népi demokráciákkal, továbbá a Német Demokratikus Köztársasággal és a gazdasági együttműködés a nagy távolkeleti népi demokráciával, a Kínai Népköztársasággal, amelyekkel elsősorban 1951-ben bonyolítottunk jelentős árucseréket.

1951. évi gazdasági munkánk hiányosságai

— Ugyanakkor azonban, amikor elégtétellel állapítjuk meg, hogy az 1951. évi feszített népgazdasági tervet nemcsak teljesítettük, hanem túlteljesítettük, nem feledkezhetünk meg azokról a hiányosságokról sem, amelyek 1951. évi tervünk teljesítése során megmutatkoztak.

— Azzal sem törődünk, hogy az imperialista sajtó és ráhó csúszol, szokatlanul személytlenül ismét ötéves tervünk „csodájáról” fogynak üvölni. Hadd csak holjanak, hadd ugassanak ezek az imperialista csúszók! A magyar nép a tényleges helyzetről a tények alapján ítél. Illymódon ítélt fejlődésünkről, országunk felemelkedéséről, az imperialista titó-fasiszta és egyéb csúszókról pedig azt tartja, hogy „a kutyát ugat, a karaván halad”. — Nézze meg tehát, milyen több hiányosságok voltak 1951. évi gazdasági munkánkban?

— Mindenképp a terv egészében való teljesítése és túltel-

jesítése nem takarhatja el, hogy egyes területeken, bár ezeken is jelentős előrehaladás történt, elmaradtunk felemelt ötéves tervünk célkitűzéseivel képest és erről annál kevésbé szabad megelégednünk, mert az elmaradás részben éppen az alapanyagok termelésének területén mutatkozik. Így jöllehet széntermelésünk 1951-ben 1950-hez képest csaknem 15 százalékkal, kevesebb mint a terv által megjelölt, ami egyetlen esztendő alatt ilyen országban, mint Magyarország, igen komoly emelkedés — mégis szénbányászatunk egészében 1951. évi felemelt tervét nem teljesítette és egyelőre 1952. első napjában széntermelésünk viszonylag gyengén indult, pedig mind több és több szénre van szükségünk és minden körülmények között biztosítanunk kell, hogy szénbányászatunk 1952-ben mintegy 3,300,000 tonnával több szénrel adjon az országnak, mint amennyit 1951-ben lényegesen adott.

— Lemaradás mutatkozik a nyersolajtermelésben is, bár az utóbbi hónapokban nyersolajtermelésünk mindinkább emelkedett irányzatot mutat és 1951. IV. negyedévi operatív tervét már túlteljesítette nyersolajbányászataunk.

— Az év III. negyedében bekövetkezett javulás és az 1951. évi terv egészében való teljesítése

Ki kell küszöbölünk a termelésben mutatkozó egyenletlenségeket

— 1952-ben a termelésnek lefejt hullámát görbét szivós, öntudatos, következetes harc útján, helyes szervezés és vezetés útján jó fellépéssel a tömegmunka segítségével egyetlen egyenletesen emelkedő vonallal kell helyettesítenünk.

— Gyáriparunk termelésének 1952-ben előreláthatóan mintegy 25 százalékkal kell növekednie az 1951. évi tényleges termeléshez képest, vagyis az emelkedés 1952-ben az előző évhez viszonyítva százalékosan valamivel kisebb, mint amennyivel 1951-ben az azt megelőző évhez képest volt. Tervezés volna azonban azt gondolni, hogy ezt a mintegy 25 százalékos növekedést könnyebb elérni, mint amilyen feladatot jelentett 1951-ben a valamelyes nagyobb százalékos növekedés elérése.

— Itt mindenképp figyelembe kell venni, hogy bár népgazdaságunkban a tartalékok még igen nagyok, sőt a tartalékok egyrésze újra termelődik, azért 1951-ben és a megelőző években a viszonylag könnyen mozgósítható tartalékaink tekintélyes részét már igénybe vettük. Ebből az következik, hogy az 1952-re kitűzött feladatok megvalósításának meggyorsításában, még nagyobb lendülettel kell hozzáállnunk, mint ahogyan az 1951-es tervet megvalósítottuk. 1952-ben még fokozottabb mértékben kell takarékoskodnunk az anyaggal és tovább kell folytatnunk a harcot a minisztertanács takarékosági határozatainak maradéktalan megvalósításáért, újból fokozott figyelmet kell szentelnünk a Gazda-mozgalomnak, amely az utóbbi hetekben mintha kissé el lanyhult volna. Még jobban meg kell szerveznünk az együttműködést az egyes üzemek, iparágak, minisztériumok között, mint ahogy ezt 1951-ben tettük.

Ötéves népgazdasági tervünk döntő esztendejében fokoznunk kell erőfeszítéseinket

— Az említett kivül az 1951. évi népgazdasági terv sikeres teljesítése és túlteljesítése és az emellett mutatkozó hiányosságok néhány olyan tanulságot vetnek fel, amelyekre különösképpen fel kell hívni gazdasági vezetőink, de pártfunkcionáriusaink és tömegszervezeti funkcionáriusaink figyelmét is.

— Mindenképp mint már Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség múlt év november 30-i ülésén mondotta, 1952 — ötéves népgazdasági tervünk döntő esztendeje! Döntő esztendő ez nemcsak azért, mert ez ötéves tervünk harmadik éve, hanem azért is, mert az 1952-re magunk elé tűzött feladatokat megvalósításával megvalósítjuk az ötéves tervben

ellenére a „továbbiakban különböző figyelmet kell szentelnünk vas- és szénbányászatunk, mely előtt mind nagyobb és mind nehezebb feladatok állnak. Különösen ügyelnünk kell arra, hogy vas- és szénbányászatunk tervét teljesítse részleteiben is.

— 1952-ben meg kell gyorsítani alumíniumiparunk fejlesztését valamint vegyes és tankémi bányászatunk fejlődését is.

— 1952. évi feszített népgazdasági tervünk sikeres megvalósítása döntő mértékben függ attól, hogy maradéktalanul teljesítjük 1952-ben a széntermelés, a vas- és nyersolajtermelés, az építőanyagipar, az alumínium- és villamosenergiatermelés tervelőirányzatát. Ez az alapvető feltétele annak, hogy gépgyártásunk is, amely egész iparosításunk motorja, továbbá fogyasztási cikkek termelői könnyűiparunk és tömegélektiparunk is teljesítse az 1952. évi termelési tervét, hogy sikeresen megvalósíthatassuk a beruházások tervét, hogy fokozott ütemben tovább folytathassuk mezőgazdaságunk gépésztését és korszerűsítését, hogy tovább fejleszthessük — az új követelményeknek megfelelően — közlekedésünket. Az év folyamán azonban komoly nehézségek mutatkoznak a termelés egyenletlensége következtében.

— 1952-ben a termelésnek lefejt hullámát görbét szivós, öntudatos, következetes harc útján, helyes szervezés és vezetés útján jó fellépéssel a tömegmunka segítségével egyetlen egyenletesen emelkedő vonallal kell helyettesítenünk.

— Gyáriparunk termelésének 1952-ben előreláthatóan mintegy 25 százalékkal kell növekednie az 1951. évi tényleges termeléshez képest, vagyis az emelkedés 1952-ben az előző évhez viszonyítva százalékosan valamivel kisebb, mint amennyivel 1951-ben az azt megelőző évhez képest volt. Tervezés volna azonban azt gondolni, hogy ezt a mintegy 25 százalékos növekedést könnyebb elérni, mint amilyen feladatot jelentett 1951-ben a valamelyes nagyobb százalékos növekedés elérése.

— Itt mindenképp figyelembe kell venni, hogy bár népgazdaságunkban a tartalékok még igen nagyok, sőt a tartalékok egyrésze újra termelődik, azért 1951-ben és a megelőző években a viszonylag könnyen mozgósítható tartalékaink tekintélyes részét már igénybe vettük. Ebből az következik, hogy az 1952-re kitűzött feladatok megvalósításának meggyorsításában, még nagyobb lendülettel kell hozzáállnunk, mint ahogyan az 1951-es tervet megvalósítottuk. 1952-ben még fokozottabb mértékben kell takarékoskodnunk az anyaggal és tovább kell folytatnunk a harcot a minisztertanács takarékosági határozatainak maradéktalan megvalósításáért, újból fokozott figyelmet kell szentelnünk a Gazda-mozgalomnak, amely az utóbbi hetekben mintha kissé el lanyhult volna. Még jobban meg kell szerveznünk az együttműködést az egyes üzemek, iparágak, minisztériumok között, mint ahogy ezt 1951-ben tettük.

— Minderre annál inkább szükség van, mert százalékosan valamivel kisebb emelkedés abszolút értékben sokkal nagyobb növekedést jelent 1952-ben 1951-hez képest, mint amekkora növekedés 1951-ben volt 1950-hez képest.

Ötéves népgazdasági tervünk döntő esztendejében fokoznunk kell erőfeszítéseinket

— Az említett kivül az 1951. évi népgazdasági terv sikeres teljesítése és túlteljesítése és az emellett mutatkozó hiányosságok néhány olyan tanulságot vetnek fel, amelyekre különösképpen fel kell hívni gazdasági vezetőink, de pártfunkcionáriusaink és tömegszervezeti funkcionáriusaink figyelmét is.

— Mindenképp mint már Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség múlt év november 30-i ülésén mondotta, 1952 — ötéves népgazdasági tervünk döntő esztendeje! Döntő esztendő ez nemcsak azért, mert ez ötéves tervünk harmadik éve, hanem azért is, mert az 1952-re magunk elé tűzött feladatokat megvalósításával megvalósítjuk az ötéves tervben

le...

MTSE? Még eddig... tárgyát képezi... esen járt-e el a fe... amkor a mérkőzés... te el. Ez nem... kedés. Márton Ká... t leteleknek írt a... kapcsolatban: „Ott... dűszoboszlói mérkő... hogy mi történt. A... kcsai sportszertül... teljesen járt el a... or kizárta őket a... lista sportot csak... kcsokkal építhet... rítottság a helytele... t éppen az elmúlt... határozatát meg... azolta a december... rkezőst a pályán... Ez azonban még... jütközésétől fogja... és jótalanul nem... aban azok a játé... edkeztek maguk... s jótalanul nem... tetet megpárol... a fentiek is léte...

tanulságot szolgált... körülményekben... itéleteket és nem... jelsőbb vezetése is... tárgyilagosság re... mi bizottságot az... an, nincse részre... mások fejelelmi bí... ol. Tanulságot szol... ty arra is, hogy bi... nkek is van meg... sportfejlesztés... gondolkodni a j... sportvezetés... esztendőre, hogy az... nek nem lesznek... A sportban is... termelőmunkában... van szükség. Es... jegyet, azok... otól.

Dinamó 4. Krija... zava? 8. Cseljabsz... z első forduló meg... em volt egyetlen... ny sem. — A me... jnyoknál férfi osz... komotív már győz... A nemrégiben le... tusa győzött a... futása ellen. — A... bben a versenyek... t együtt több mint... zített ki. Erdek... tveit fordulóknak... ommal nem volt 12... — Negyvenéve... rájáról hazakereszt... szakszervezet labd... A kézilabdajáték... hallgatol ma este... ti vizsgán a Loko... nokban jelennek

aházi bemutatója

Operaház csütörtök... be Monuszkonak... gy zeneszerzőjének... eráját. — Ezen... ndason a kormány... t a magyar poli... élet számos kiváló... z előadásán J. D... vjetunio magyaror... és Henryk Myn... ság magyarországi... barátai állam buda... k képviselője. —... képsége nagy tel... Opera előadását... az előadás szerep... Paplinszki Ien... s balett-mestert... évő táncszámokat

Árpád u. 21. szá... radene, szék... egy jókarban... Beizsnyi D. 3. Hunyadi kertben... pusztaföld, gy... al, Szigotárján... egy festésében... ferene u. 9. —... egy nagy férfi... y bekecs Dorogi... egy asztalkonyha... abát, nadrag. —... rt. 24.

PLAP

Dolgozók Pártja... Bihar megyei... tságának lapja... szerkesztő: SZERESBET... kiadó: FZI GYULA... kesztőség: Bajcsy-Zs.-u. 1... 42-44 és 45-46... dőhivatal: dsereg útja 14... on 30-01... ág: lapnyomda

A nemzetközi Sztálin-békedíj kitüntetettjei

"A népek közötti béke megszilárdításáért" elnevezésű nemzetközi Sztálin-díj odaítélésével foglalkozó bizottság 1951 december 20-án a következő határozatot hozta:
"A béke fenntartásáért és megszilárdításáért vívott harcban szerzett kimagasló érdemeikért a világ különböző országaiban a demokratikus erők következő képviselőit: 1. KUO MO-ZSO, a Kínai Tudományos Akadémia elnöke; 2. PIETRO NENNI parlamenti képviselő (Olaszország); 3. IKUO OJAMA tanár, parlamenti képviselő (Japán); 4. MONICA FELTON közéleti személyiség (Anglia); 5. ANNA SEGHERS író-nő (Németország); 6. JORGE AMADO író (Brazília).

KUO MO-ZSO

Kuo Mo-Zso, a kiváló kínai tudóst, író és államférfit szerette a világon egy ismerik, mint a béke fardhatatlan harcosát.
Kuo Mo-Zso egész életében szenvedélyesen harcolt Kína nemzeti függetlenségéért, az amerikai, angol és japán elnyomók ellen. Résztvett az 1925-27. évi nagy imperialistaellenes és antifeudális forradalomban. 1927 nyarán a Kínai Kommunista Párt vezetőivel együtt tagja volt a nancang-i forradalmi kormányának, amely a Kuomintang-klitk ellen indított katonai felkelés eredményeképpen alakult.
Kuo Mo-Zso a japán agresszorok ellen vívott harc évtizedek óta a Mao Ce-Tung vezetésére alapított egységes Japánellenes Nemzeti Front legtevékenyebb tagjainak.
Amikor az Egyesült Államok imperialistái, hogy a japán imperialisták helyét elfoglalhassák Kínában, — az áruházi Csang Kai-Sek segítségével polgáriabőrű szították, Kuo Mo-Zso kifogyhatatlan energiáját az amerikai, ellenes és antifeudális népi mozgalom kifejlesztésére fordította.
A Kuomintang-zsoldosok félték a népi harcosoktól, amelyekben leplezte a kínai néppel "zemberek" követését aljas árulásukat és szerették volna orvul meggyilkolni a nagy államférfit. 1946 márciusában Csunbinban egy löveggyújtásos merényletet követtek el ellene.
A kínai nép történelmi jelentős

gű győzelme egyszerű lehetőségeket nyitott meg a kiváló tudós, író és államférfi előtt. Kuo Mo-Zso teljesen a nép boldogságáért és a békéért vívott harc ügyének szentelte magát. A népi hatalom fontos tisztségeivel bízta meg: az Állami Adminisztratív Tanács elnökhelyettese, a Kulturális és Közoktatási Bizottság elnöke és a Kulturális, Irodalmi és Művészeti Dolgozók Kínai Országos Egyesületének elnöke. Ugyancsak elnöke a Kínai Tudományos Akadémiának is. Emellett a Béke Megvédéséért és az Amerikai Agresszió Ellen Harcoló Kínai Népi Bizottság elnöke is.
Kuo Mo-Zso a Szovjetunió ösztönje és odaadó barátja. A Szovjetunió és Kína közötti 1950 februárjában kötött barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási egyezményről ezt írta: "Hálásnak kell lennünk Sztálin generalisszimusznak és Mao Ce-Tung elnöknek azért, hogy megteremtették a két nagy népi, a Szovjetunió és Kína népeinek testvéri barátságát. A szovjet-kínai szerződés létrejötté döntő csapást mért az esztelen angol-amerikai háborús gyújtogatásra és a japán imperializmus maradványaira."
A békeszerető emberek világ-szerete szeretettel és örömmel köszöntik Kuo Mo-Zsot, a rendíthetetlen békeharcosot, akit most a nemzetközi Sztálin-békedíjjal tüntettek ki.

PIETRO NENNI

A világ békeszerető embereit nagy örömmel olvasták a nemzetközi Sztálin-békedíjjal kitüntetettek névsorában Pietro Nenni nevét. Ez a nagy és megtisztelő kitüntetés azoknak az érdemeknek elismerése, melyeket az imperialista reakció ellen negyven éven át jankadatlanul harcoló Nenni a nemzetközi béke-mozgalomban szerzett.
1914-ben kitört az első világháború. Egy évvel később az olasz imperializmus is belépett az imperialista ragadozók marakodásába. "Eppen a háború vezetett el engem a forradalmi szocializmushoz, a marxizmushoz" — mondotta később Nenni.
Nenni kevéssel a világháború befejezése után belépett az Olasz Szocialista Pártba, melynek ma élén áll. Elettének számos esztendőjét áldozta a fasizmus elleni harcra. 1926-ban Mussolini feketeingesének üldözése elől 17 évre Franciaországba emigrációba ment. Tevékenyen résztvett a fasizmus ellen vívott harcban a spanyol polgárháború idején, ahol több ízben megsebesült. A spanyol polgárháború, melyet a fasizták amerikai, angol, francia pártfogói csúfosan elárultak, végetért és Nenni visszatért Franciaországba. Itt a német megszállás idején, 1943-ban a hitleristák elfogták és átadták az olasz fasizta rendőrségnek, mely Pouza szigetén fegyházba vetette.
A fasizta gyilkosoknak azonban nem sikerült leszámolni vele. 1943 július 25-én Mussolini véres rendszert megdöntötték, majd augusztus 5-én Nenni szabadlábra került és kifogyhatatlan energiával látott neki felszabadult hazája felépítéséhez. Nenni megválasztották az Olasz Szocialista Párt főtitkárává és a Párt központi sajtószerzőjévé, az "Avanti"-nak igazgatójává. — Nenni hamarosan bekerült az olasz kormányba is. Határozottan sikrasztalt az agresszív nyugati tömb megalakításának minden formájá és a Nyugateurópát a Wall-Street gyarmatává tevő kizsároló Marshall-terv ellen. Tevékenységével

kihívta maga ellen a háborús gyújtogatók vad gyűlöletét. Az amerikai imperializmus ügynökeinek mesterkedése következtében 1947 januárjában kilépett a kormányból.
Az olasz haladó erők, élükön a Kommunista Párttal döntő harcba kezdtek az ország leigazása, az amerikai katonák garázdálkodása a fegyverkezési hajszá és a háborús előkészületek politikája ellen. Ebben a harcban nagy szerepet jutott Nenninek és a vezetése alatt álló Szocialista Pártnak.
Pietro Nenni az Olasz Nemzeti Békebizottság elnöke. Vezetése alatt Olaszországban több, mint 17 millió aláírást gyűjtöttek az atomfegyver betiltását követelő stockholmi felhívásra. Eddig már több, mint 16 millió olasz írta alá az öt nagy hatalom békeegyezményét követelő felhívást. Az aláírások gyűjtése még folyik.
Nenni nyilvános felszólalásaiban fardhatatlanul küzd az új háború fenyegetése és a fegyverkezési hajszá politikája ellen és e harcra hívja fel honfitársait.
IKUO OJAMA
Ikuo Ojama igazi japán hazafi. Azok közé tartozik, akik bátran szembe fordultak a reakció sötét erőivel. 1880 szeptemberében Vakszono faluban Higo prefektúrában született. Apja orvos volt, aki fiát arra nevelte, hogy szeresse a munkát, a tudományokat, az igazságot Ikuo Ojama 1905-ben befejezte az egyetemet és ezután Cshikagóban és Münchenben folytatta tanulmányait.
Az első világháború után az "Aszahi" e. újság munkatársa lett. Ebben a lapban éleshangú leleplező cikkeket írt a militarizmus és a háború ellen. Publicisztikai működésének a hatóságok vetett véget: Ikuo Ojamát elváltították a szerkesztőségéből. Ezután a Vasveda egyetem professzora lett és ott azonnal elére állt a haladó diákság mozgalmának. Tevékenységét erősen figyelték a reakciós hatóságok. Veszély fe-

nyegette életét, a professor, külföldre emigrált és csak akkor tér vissza, amikor a japán militarizmus vereséget szenvedett a szovjet Távol-Keleten. Megalakította a munkás paraszt pártot, amely akkor a kommunista párttal egysorban harcolt a dolgozók érdekeiért. A kormány feloszlatta a pártot és Ikuo Ojama újabb emigrációba kényszerült, amelyből csak 1945-ben tért vissza hazájába. Azonnal megállta, hogy az amerikai megszállók célja nem a japán militarizmus megsemmisítése, hanem annak feltámasztása és a demokratikus erők elnyomása.
Ikuo Ojama az igazi hazafi, a rendíthetetlen békeharcos példa. Ját mutatja. Az amerikai megszállás első napjaitól fardhatatlan felvilágosító munkát végzett és a tömegeknek széles körben megmagyarázta, milyen sorsot számnak a megszállók a japán népeknek. Beszédében felhívta a japán hazafiakat, hogy harcoljanak a békéért és a népek közötti barátságért. A reakciós Joszida-kormány az amerikai megszállók parancsára, a hírhedt "325. sz. rendelet" alapján letartóztatta, de kénytelenek voltak rövidesen szabadon bocsátani. Ikuo Ojama a japán parlamentben lángoló beszéde, mondott az áruházi japán különbékeszerződés ellen, a béke mellett. Ikuo Ojama a Japán Országos Békebizottság tagja és az ő munkásságának is eredménye, hogy már eddig 6 millió japán állampolgár írta alá a Béke Világtanács felhívását.

MONICA FELTON

Monica Felton nevét egy évvel ezelőtt hazáján kívül még nem ismerték. Angliában úgy tartották számom, mint az építészeti elősorban a lakásépítés szakértőjét és ezen a területen évek óta eredményesen dolgozott. Tagja volt a munkáspártnak, tevékenyen résztvett a párt minden társadalmi legmozdulásában, s kilenc éven át tagja volt London grófság tanácsának is. Amikor Korea földjén az imperialisták kirobantották a háborút, Monica Felton is, mint sok más angol asszony természetesen vállalta, hogy az ENSZ zászlaja alatt angol katonákat is kivisznek a Távol-Keletre.
De aztán gyorsan a hónapok következtek Monica Felton életében. Tápot kapott benne a kétség — vajjon valóban rendjén van-e minden úgy, ahogy van?... A kétkedést csak a bizonyosság győzheti le és erre kitűnő alkalom kínálkozott, amikor Monica Felton bevásárolt a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség Koreába induló huszas bizottságába, amely tízezer német képviselővel indult útnak.
Monica Felton elutazott Koreába, járt a napalm-bomba perzselt földön, látta a lerombolt falvakat, egy derék és szabadságszerető nép tragédiáját, látta az imperialisták szörnyű vérengzéseinek bizonyítékait, a halottak ezreit, az árván maradt koreai gyermeket és hallotta egyszerű koreai parasztnak töprengő szavait: "Soha semmi rosszat nem tetünk az amerikaiaknak és angoloknak, miért bannak így velünk?"
Az angol asszony ekkor ráeszmélt, hogy a koreai agressziót meg kell szüntetni és az ENSZ zászlajával takarozó amerikai-angol csapatokat ki kell vonni Koreából. A tragikus tanulságok újformáltak Monica Feltont és mikor visszatért hazájába, a becsületlen szemtanú beszámolóival felkelt mindent, szenvedélyesen követelte a koreai háború beszüntetését és odaállt a békeharcosok első sorába.
Az ösztöne kiállást tergette. ges vihar követte. A "Daily Mail" mérgeshangú vezércikkben meg-

támadta, követelte, hogy zárják ki a munkáspártból és bocsássák el az állami szolgálataiból. A konzervatívok még tovább mentek és azzal a javaslattal léptek elő, hogy Monica Felton adják át a közvérdíjnak, indítsanak ellene törvényeséki eljárást.
A következmények nem is maradtak el. Monica Felton a munkáspárt valóban kizárta tagjai sorából és elvesztette állását is. Gondolták, így tudják megszelídíteni, de Monica Felton továbbra is bátran vallotta azt, ami a szívében volt:
— Nem érdekel az egyéni sorsom, de azt akarom, hogy az angol nép megtudja az igazságot a koreai háborúról...
És elment Glasgowba, elment Edinburghbe, Newcastleba, Co-

ANNA SEGHERS

Anna Seghers-t joggal tekintik a mai Németország legnagyobb írójának. Mélyrehatóan jelképes jelentőségű a tény, hogy a német irodalom e kiváló művelője, aki lelkesen harcol népe boldogságáért, most megkapta a nemzetközi Sztálin-békedíjat. Ez is mutatja, hogy a béke híve nemcsak a nagy művész látják benne, hanem a német demokratikus erők képviselőit is, azokat, akik az egész német népet a békeszerető nemzetek nagy közösségének egyenjogú tagjává és egész Németországot a béke szilárd harcosává akarják tenni.
Anna Seghers mintegy negyedszázaddal ezelőtt lépett az irodalom porondjára. A harmincas évek folyamán írt könyveiben már kialakult az író alkotó munkásságának fő vonala, a legjobb humanista hagyományok folytatója a német irodalomban.
Egyik legjobb regényét, "A hetedik kereszt" et Németország történelmének legsúlyosabb éveiben alkotta meg. Ekkor már a fasizmus fekete árnyéka borult rá az országra és Hitler, meg imperialista társai világméretű megszállásra készültek. A becsületes németeket százezerszámra vették Himmler kizsárolásába. Amikor az SS-hadosztályok peckos masírozása, sem a páci propaganda csinnadrattája, sem a gyűlölet dicsőítő fasizta üvöltözés nem tudta elfojtani a haladó német írók bátor szavát. Anna Seghers e regényében megmutatta, hogy vannak olyan emberek Németországban, akik kezükben tartják a szabadság és a béke zászlaját. Megmutatta, hogy vannak emberek akik a véres

terrorellenére sem veszítik el hitüket népiük jövőjében — és ezek az egyszerű emberek életük kockázatával is hajlandók küzdeni a szabadságért.
Legújabb regényében, "A hatoltak ifjak maradtak" című műben világosan és megcáfolhatatlanul mutatja, rá arra, hogy a béke útja az egyedüli helyes út, amelyen a német nép haladhat. Regényében lelkesen ír az egyszerű német emberekről, akik harcoltak a fasizmus ellen és akiket ma ott látunk a békéért és az egység, demokratikus Németországért küzdő harcosok első sorában. Az író a német nép képviselőként szembeállítja a fasizmus és háború táborának képviselőit, egész undorító mivoltukban. A regény eme szereplőiben ráismerünk a bonni "Állam" élén álló árulókra, az amerikaiak székérlőira.
Anna Seghers művészi munkásságát a béke gondolata hatja át. Anna Seghers mindjárt a háború után csatlakozott a békeharcosokhoz és azok első sorába került. Résztvett az 1948-ban rendezett prágai, majd 1950-ban a varsói Békevilágkongresszuson. Jelenleg a Német Demokratikus Köztársaság Békevédelmi Bizottságának elnöke és a Béke Világtanács tagja. Ma, amikor az amerikai imperialisták új háborúra készülnek, amelyben Nyugat-Németországot agressziós hídőnek, a német népet pedig ágyútölteléknek akarják felhasználni, Anna Seghers egész tehetőségével, tollának erejével és lángoló szívvel harcol a béke és a népek közötti barátság nemese eszményeiért.

JORGE AMADO

Jorge Amado művelt az egész világon ismerik. A népszerű brazil regényíró, külföldi és újságíró nagy művészi tehetségét a béke, nek, a népek felszabadításának szolgálatába állította.
"A karnevál országában" című első regénye 1931-ben jelent meg. A 19 éves író már ekkor világos képet festett a brazil dolgozók örömfelen, nehéz helyzetéről. Az egyszerű brazil emberek életével foglalkoznak az író későbbi művei is. 1937-ben írta "A homok kapitányai" című regényét, amelyben élesen szembe helyezkedett a fasizáló Vargas elnök zsarnokságával. Ekkor bírálta be a fasizmust. Egy év múlva kiszabadult, de a rendőri üldözések elől külföldre kényszerült.
Amado az emigrációban számos új művet írt a brazil nép életéről. Regényeiben ismerteti a népet a szabadságért a nemzeti függetlenségért vívott harcot. Megmutatja, milyen mélyrehatóan gyűlölli a brazil föld dolgozóit az amerikai agresszorokat, akik egyre erőszakosabban és mélyebben hatolnak be Brazília gazdasági és szellemi életének minden területére.
"A brazil nép elnyomva, bilincsbe verve, megkötözött kezével és betapasztott szájjal, éhezve, a kormány által elárulva és a legborzalmasabban megcsúfolva sem esik kétségbe, nem veszti el reményességét és nem válik kőzombóssá, mert ez egyértelmű volna az öngyilkossággal. A brazil nép követel, tiltakozik, harcol, vezéreket és hősokeket szül, akik vér a vérből, hús a húsból" — írja Jorge Amado az emigrációban 1941-ben megje-

lent "Luis Carlos Prestes" című regényében.
Amikor a dicsőséges Szovjet Hadsereg szétzúzta a hitlerista Németországot, nagy zavart keletkezett Brazília kormányzókörében. Ugy határozottak, hogy ideiglenesen a "demokrácia" aláruccsá rejtőzzenek. A negyedszázadig földalati működő Kommunista Párt törvényesen működhetett. Amado, aki 1945 decemberében hazatért, Brazília nemzeti kongresszusának képviselőjévé választották. A képviselőházban elmondott lángoló beszéde, szenvedélyes felszólalásai haragra lelkesítették a népet, a reakció ellen, a békéért és a demokráciáért.
1947-ben Dutra, a diktátor elnök beiktatója a Kommunista Párt működését. Amado, mint a párt egyik vezetője, ismét kénytelen volt Európába emigrálni. A száműzetésben is Brazília egyszerű emberének érdekeiért, érdekéért, jövőjéért élt. Az író ezer és ezer szál fűt sokat szenvedett népéhez. A békeharcosok első sorában folytatott tevékenységével elnyerte a haladó emberiség szeretetét és tiszteletét. A Béke Hívőnek II. Világkongresszusán beválasztották a Béke Világtanács tagjai közé.
1951 júliusában a brazil rendőrség elkobozta Amado "Béke-tábor" című könyvének összes példányát.
A magyar dolgozók "Az arany gyümölcsök földje" című magyarul megjelent könyvének szerzője Amadót. A magyar nép nagy szeretettel fogadta a nemrégiben Budapesten járt népszerű író.

A Vago

Most, a napok üzemünkben az emérlegetek, ezek a veszik az első eredményes érdekeletet gyobb lendülettel terv teljesítéséért csaknem az összes legnagyobb debreci ért eredményekb tanultak a tavalyi merj ezt az évet döntő évt sokkal nyekké kezdtek m
Az üzem eddi tervét. A VI. osztály 104.3 és százalékos eredményük teljesítésében, he y még ennél is mutat fel, mert a 120 százalékos.
A dolgozók lelke hogy megnövekedt lékon felül teljes emelkedett a teljes léka is. A mozdony ber László 144.3, 139.4 százalékos árték el, a VII. osztályt Szabó IV. Ján István 132 és Timá százalékos teljesít tek ki, a VIII. osztály 152 és Szab százalékos átlagot tnak fel. A Kovács János elvtárs teljesített csoport ugyanott Sándor csoportja 135 százalékos teljesítést mutat, a IX. osztályon Tóth Béla 130.5 és József 75, a Rózsa János 75 és százalékos teljesít Van norma alatt osztályon is. A szta művezőkre hárult munkamódszerátada emeljenek a száz s sítmény fő é.
A Vagonyár
ELMÉLETI
A pártunk
Hazánkban a sz jainak építése, az körű iparosítása a dorú korszerű m dalkodással való á talmas ütemben elvtárs a Központi november 30-án beszédeiben megáll gyáripárunk term esztendő hasonló pest 29.1 százalékos — tehát közel a Szántóterüleinkre negyven szövelke gazdaságok dolgoz talmas iramú fejl lista országokban zelhetetlen. Minde magától megy és é séges, hogy pártu tömöríti a dolgozó mozgósítja őket a many által kitűző valóságára De zók millióit mozg nem elegendő mag hen annak a hídna szakítói a pártot a pedig a pártunkív les halozata. A pártívahálózat létrehoz datlan szélesítése összefüggésben van tömegek közötti ví sével, a szocializm és ezért elszóndú
MIT ÉRTENK A aktíva alatt?
Pártunkívü aktí kat a dolgozókat Pártunknak nem tag értenek a párt résztvesznek célkitű

A Vagongyár 107.8 százalékra teljesítette első tíz napi tervét

Most, a napokban készítik el az üzemünkben az első tíz napos mérleget, ezek alapján számbavesszük az első eredményeket. A termelési értekezletek után még nagyobb lendülettel indult meg a terv teljesítéséért folyó küzdelem csaknem az összes üzemben. A legnagyobb debreceni üzemben az első eredményekből látható, hogy tanultak a tavalyi tapasztalatokból, mert ezt az évet, az ötvenes év első évét sokkal szebb eredményekkel kezdtek meg.

Az üzem eddig túltejesítette tervét. A VI. osztály 101,2, a VII. osztály 104,3 és a VIII. osztály 118 százalékos eredményt ért el a tervük teljesítésében. A kovácsműhely még ennél is jobb eredményt mutat fel, mert a műhely átlaga 120 százalék.

A dolgozók lelkesedését mutatja, hogy megnövekedett a száz százalékosan felül teljesítők száma és emelkedett a teljesítmények százaléka is. A mozdonyüzemében Wéber László 144,3, Szabó Gábor 139,4 százalékos átlagteljesítményt ért el, a VII. osztályon többek között Szabó IV. János 138, Labonc István 132 és Timári Zsigmond 128 százalékos teljesítményükkel tűntek ki. A VIII. osztályon Golgóczi József 152 és Szabó X. István 147 százalékos átlagteljesítményt mutatnak fel. A kovácsműhelyben Kovács János elvtárs 127 százalékos teljesítményt csoportjával együtt, ugyanígy Sándor László írt egész csoportja 135 százalékot ért el.

Ellenben sok normát nem teljesítünk az üzemben. A VI. osztályon Tóth Béla csak 66,7, Lőrincz József 75, a VIII. osztályon Rózsa János 75 és Valach Lajos 87 százalékos teljesítményt ért el. Van norma alatt teljesítő a VII. osztályon is. A sztahanovistákra és művezetőkire hárul a feladat, hogy munkamódszerátadással mindenként emeljék a száz százalékos teljesítményre.

A Vagongyár művezetőinek a

pártszervezet irányításával továbbra is fokozniuk kell a terv teljesítés lendületét, mert ha pangás következne be, az egyben visszaesés is jelentene.

A DOHANYGYÁRBAN A TERMELESI ÉRTEKEZLETEN A DOLGOZÓK 64 SZÁZALÉKA TETT FELAJANLÁST

Az első tíz napos tervét a Dohánygyár is túltejesítette: az üzem tervét globálisan 104 százalékra teljesítette. További eredmény: decemberben hét normát nem teljesítő dolgozó volt az üzemben, ma már egyetlenegy sincs. Különösen nagy lendületet adtak a munkának a termelési értekezletek.

Az üzemrészenként megtartott termelési értekezleteken az üzem dolgozóinak 64 százaléka tett felajánlást. Többek között a nikotin-gyártásra készített ellentervet, ez azt jelenti, hogy több mint 550.000 forinttal teljesítik túl évi tervüket. Közel 250 dolgozó tett egyéni felajánlást a terv túltejesítésére. Tar László pipadohánygyártási tervét 10 nappal hamarabb fejezi be ebben a negyedévben. Tokaji Jánosé pedig 2. századik anyagmegtakarításra vállalkozott. Földi Istvánné 3 százaléka és közelebb magát, hogy a minőséget is egy százalékkal megjavítja.

EMLEKEDŐ TELJESÍTMÉNYEK

A RUHAGYÁRBAN

A Ruhagyárban az újév első napján 90 fővel gyarapodott a létszám. Az új dolgozók beállítását visszahatott a termelésre: második napra a terv teljesítését üzemünk átlagban csak 75,1 százalék volt. Aztán így növekedett a tervteljesítés: 81,2, 84,7, 94,3, 98,4, kilencedikén visszaesett 97,1 százalékra. hogy aztán tízedikén 118,4 és 11-én 121 százalékra emelkedjék.

Ez a nagy ugrás a termelési értekezleteknek köszönhető. Közel százán szölközött hozzá a tervbeszámolóhoz és igen sok elenterv is megszületett. A szalagok (brigádok) megtették a maguk ellenterv javaslatát és nyomban neki is fogtak megvalósításuknak. Az eredmény: a rohamosan fejlődő termelés. A Ruhagyárban a dolgozók közös ügye a terv végrehajtása. De amint látjuk, az üzem tervét nem teljesítette. A dolgozók azt mondják, behozták a pár százaléknál lemaradást, ha a termelési értekezlet után kialakult lendület nem csökken, minden bizonnyal behozták és a Ruhagyár első havi tervét teljesíteni fogja.

LEMARADT A HARISNYAGYAR

A Harisnyagyár első tíz napi tervének csak 71 százalékat teljesítette. Ebben az üzemben is arra hívatkoznak, hogy az utóbbi két hónap alatt 70 új munkacélt állított be munkába és ezek még nem tudják teljesíteni a kiszabott normát. Az első tíz nap alatt gépjárműjavításokat is kellett végrehajtani, ez is gátolta a terv végrehajtását, végül igen rossz minőségű fonalat kaptak, sok volt a javítani való harisnya, mintegy 60 százalék a megengedett 30 helyett.

De mind e hiányosságok ellen felvették a harcot és sikerrel, ezt bizonyítják az eredmények. Bár az első napon az üzem átlagteljesítménye csak 67 százalék volt, 10-én ez már 103 százalékra emelkedett. Ez főleg a szakmai oktatás sikerének köszönhető, Kiss Éva, Báthory Katalin és Thorma Margit előretörése, valamennyien 104 százalékot értek el a két és fél hónap alatt, holott a tanulási idő hat hónap.

A Harisnyagyár hónapról hónapra mindig teljesítette tervét. Ha jól megszervezzük a munkát, bizonyos, hogy nem lesz lemaradás ezúttal sem.

A biharkeresztesi Járási Párthizottság oktatási munkájáról

A Politikai Bizottság május 17-i határozata megszabja az 1951-52-es oktatási év feladatait.

Ezért a propagandamunkát pártmunkánk előterébe állítottuk. Járásunk területén ezen a téren is van eredmény, mert pártszervezeteink a tavalyinál többet foglalkoznak az oktatás kérdésével, nagyobb a propagandisták felelőssége. Ez meglátjuk a politikai iskolák, politikai körök munkájában is. Körösszakállban például a pártvezetőség minden két hétben megtárgyalja az oktatás állását és a vezetőség tagjai elbeszélgetnek a hiányzókkal. Nincs lemorzsolódás, mert a propagandisták rendszeresen bejárnak a propagandista szeminaryumokra. Pirocska Sándor elvtárs, mint középfokú politikai iskola vezető több esetben meg is kitogatja a hozzátartozó elvtársakat.

Ott, ahol a pártvezetőség magáéva teszi a P. B. határozatát, meglatjuk az oktatási munka eredménye a pártmunka és a termelés területén is. Például a Komádi Kendergyárban az utóbbi időben a pártszervezet többet foglalkozik az oktatással, ennek az eredménye megmutatkozik abban is, hogy a politikai iskola hallgatói járnak élen a termelésben. Jakab Teréz pártcsoportbizalmi az elmúlt hónapban naponta 158 százalékra teljesítette tervét. Szepényi Balázs ugyanez idő alatt 195 százalékot ért el.

A biharkeresztesi géppálmáson a politikai iskola hallgatói Szilágyi elvtárs születésnapjára tett vállalásukat száz százalékon felül teljesítették. Ilyen Tóth Sándor, Balogh Sándor, Papp Sándor, de még így sorolhatnánk tovább.

Az eddigi tapasztalatok járásunk területén azt mutatják, hogy sokkal jobban érvényt kell szerezni a határozat ama pontjának, hogy az alsófokú oktatásért elsősorban az alapszervezetek a felelősek. Ezen a téren nem tettünk meg mindent, még több helyen maga a tükár elvtárs sem tanul. A nagykeréki „Bocskai” tsz-ben Sipos elvtárs, Bedón pedig Zsíros György elvtárs nem járnak el a szeminaryumra. Hogy mennyire megmutatkozik az elméleti kérdés lebecsülése egyes elvtársak részéről, mutatja az a példa, hogy Simon Imre és Sárközi Ferenc titkár elvtársak, különféle okokra való hivatkozással nem mentek el a legutóbbi egyhónapos pártiskolára.

Az íbrázi „Rákóczi” tsz-ben is meglátjuk az oktatási munkát, hogy Simon elvtárs nem szívesen tanul, mert nem járnak az elvtársak a politikai iskolára. A pártvezetőség ilyen rossz példamutatása kihatással van nemcsak a politikai iskolára, hanem az egész pártéletre.

Járásunk területén komoly hiányosság van a propagandista szeminaryumok munkájában, amely elsősorban onnan adódik, hogy a propagandista szeminaryumvezetők között is van olyan elvtárs, mint Komádiiban Andrási Győző pedagógus, aki sorozatosan nem jár be az előkészítőkre és már három esetben nem készült fel a propagandista szeminaryum levelezésére, annak ellenére, hogy kétszer beszélgetünk vele. Jelenleg az elvtárs nagy munkáját a fegyelmi bizottság vizsgálja.

Másik komoly hiányosság, hogy kezdetben a hiányzó propagandistákkal nem beszélgetünk el, nem vontuk felelősségre miattuk a pártvezetőséget. Ez oda vezetett, hogy egyes helyeken komoly lemorzsolódás van. Például

Körösszegapátiban, ahol az alapismereti kör vezetője, Erdei Dezső elvtárs még két esetben vett részt a propaganda szeminaryumon és így legutóbb is csak 10 hallgató jelent meg nála. A dobai géppálmáson a politikai iskola több esetben nem tartották meg, így a politikai képzés hiánya rányomja a bélyegét a termelés területére. Például a Sztálin elvtárs születésnapjára tett vállalást 14 dolgozó közül 13 dolgozó csak 75 százalékkal teljesítette.

Az utóbbi időkben a propagandista szeminaryumokon sokkal aktívabban voltak az elvtársak. Látszott, hogy többségükben kijegyzetelték az irodalmat. Azonban van ezen a téren még sok hiányosság. Ahonnan a propagandisták nem járnak el rendszeresen a propagandista szeminaryumra és nem készülnek fel, ott a politikai iskolákon, politikai körökön felvetődött elvi hibákat maguk az előadók sem veszik észre. A Járási Párthizottság ad segítséget az oktatási munkához, a hiányzó propagandistákat, névszerint 3-4-et a JB tagokhoz beosztottunk, akik a propagandista szeminaryumig elbeszélgetnek velük.

A járási ellenőrző brigád tagjain kívül a JB egészen ellenőrző a politikai iskolákat, azonban, hogy járásunk területén a propagandista szeminaryum és a politikai iskolák vonalán ezek a hiányosságok fennállnak, ahhoz hozzájárul az is, hogy a JB-n sincs még teljes megszilárdítva a tanulási fegyelem.

Hogy az oktatási munkánkat meg tudjuk javítani, meg kell szilárdítani az ellenőrző brigád és alaposabban kell tenni munkájukat. Ezt úgy végezzük, hogy van 31 ellenőrző brigádtag, akiknek hetenként előkészítő partum olyan formában, hogy kiértékeljük a jelentésük alapján, hol van eredmény, hol van lemaradás és lehetőleg egy-egy ellenőrt mindig ugyanabba a községbe küldünk, mert a munkájuk mérője az, hogy milyen abban a községben az iskola szervezeti és politikai színvonala, tehát felelősök érte. Így az ellenőr nem az iskola kezdésekor, hanem 2 órával előbb megy ki, hogy megfelelő segítséget tudjon adni. Az ellenőr elvtársak középkérdésképző oktatásban vesznek részt és képzettségüknek megfelelően szakosítva vannak. Az előkészítőn megbeszéljük, hogy azon a napon milyen anyagot tárgyalnak a politikai iskolákon, alapismereti körökön, melyek azok a főbb kérdések, melyeket meg kell vitatniuk.

„Az ellenőr elvtársak jelentésükben felvetik az elvi kérdéseket, melyeket hetenként az elméleti tanácsadó vitat meg és a következő héten tisztázva visszajuttatjuk az iskolákhoz. Járásunk területén az elmúlt hetekben 35-40 százalék volt a lemorzsolódás. Ez a lemorzsolódás azonban a legutóbb megtartott politikai iskolákon, alapismereti körökön 25 százalékra csökkent. Az eredményhez hozzájárult az, hogy január 7-én rendkívüli vezetőségi ülést tartottunk és egyik napi-rendi pontként az oktatás kérdését tárgyaltuk meg. Az eddigi eredményeinknél azonban nem állunk meg, hanem a meglévő hiányosságokat kijavítjuk és még szervezettebbé tesszük munkánkat, hogy a propagandista szeminaryumok, politikai iskolák, alapismereti körök megszilárduljanak, szervezettel és politikailag megerősödjenek.

Kovács Mária agit. prop. titkár, Biharkeresztes.

ELMÉLETI TANÁCSADÓ

A pártönkivüli aktiva jelentősége a szocializmus építésében

Írta: HIDVEGI FERENC

Hazánkban a szocializmus alapjainak építése, az ország széleskörű iparosítása és a mezőgazdaság korszerű nagyüzemi gazdálkodásá vázó átalakítása, hatalmas ütemben folyik. Rákóczi elvtárs a Központi Vezetőség 1951. november 30-i ülésén mondott beszédében megállapította, hogy gyáriparkunk termelése a múlt évszázad hasonló időszakához képest 20,1 százalékkal emelkedett, — tehát közel egyharmadával. Szántóterüleinknek közel egy-negyedén szövetkezeti és állami gazdaságok dolgoznak. Ilyen hatalmas iramú fejlődés a kapitalista országokban teljes elképzelhetetlen. Mindez azonban nem magától megy és csak úgy lehet, ha a pártunk maga köré tömöríti a dolgozók százazreit és mozgósítja őket a párt és a kormány által kitűzött célok megvalósítására. De hogy a dolgozók millióit mozgósítani tudjuk nem elegendő maga a párttagság, hanem meg kell lenni a tömegekkel annak a hidnak, amely összeköti a pártot a tömegekkel. Ez pedig a pártönkivüli aktívák széles hálózata. A pártönkivüli aktívahálózat létrehozása és szakadatlan fejlesztése tehát szoros összefüggésben van a párt és a tömegek közötti viszony kérdésével, a szocializmus építésével és ezért elsőrendű pártfeladat.

MIT ERTENK a pártönkivüli aktiva alatt? Pártönkivüli aktívák alatt azokat a dolgozókat értjük, akik pártunknak nem tagjai, de egyetértéssel a párt politikájával, résztvesznek célkitűzéseink meg-

valósításában és aktív társadalmi munkát fejtenek ki ennek érdekében. Mindez természetesen nem azt jelentheti, hogy minden dolgozó egyben pártönkivüli aktiva. Ezzel teljesen leegyszerűsítünk ezt a kérdést és mesterségesen akadályoznánk azt az igen jelentős politikai munkát, mely a pártönkivüli aktívák nagy tömegének megszervezésére és nevelésére irányul. De viszont nem lenne helyes az sem, ha a pártönkivüli aktívákkal szemben olyan követelményeket állítanánk, mint a párttagokkal szemben, mert ezzel leszűkítenénk a pártönkivüli aktívák széles bázisát, gyengítenénk a párt tömegbefolyását és elmosódna a határvonal a párttagság és a pártönkivüli tömegek között. A pártönkivüli aktívák összekötő kapocs, hídja jelentenek a párt és a tömegek között. Ez azt jelenti tehát, hogy a pártönkivüli aktívák sorába azok számíthatók, akik aktív társadalmi munkát vállalnak munkaidejük alatt, vagy munkaidőn túl. Továbbá, hogy a pártönkivüli aktívák hálózatát nem szabad leszűkíteni a szűk értelemben vett pártönkivüli népvonatokra, hanem ide kell vennünk az aktív tömegszervezeti tagokat, a tanácsok tagjait, a munkás és paraszt levelezőket, akik letelepítik bírájukkal a helyi fogyatékos-ságokat stb. stb.

FALUN KÖLÖNÖS JELENTŐSÉGE van a jelenlegi szakaszban a pártönkivüli aktívák tömegi növelésének és nevelésének. Sztálin elvtárs azt tanítja, hogy:

... pártunk alapvető feladata a falun az, hogy a parasztokból több százezer főnyi nagyszámú pártönkivüli aktívát teremtsen, melyek össze tudják kötni a pártot a dolgozók tízmillióival. ... Ilyen aktiva nélkül, amely feltétlenül nagyszámú és feltétlenül igazi parasztokból áll pártunk a falun állandóan betegeskedni fog. Nálunk a falun már eddig is jelentős változás ment végbe. De mégis a falun a fejlődés üteme nem olyan gyors, mint a városban, a régi világ, a kapitalista világ szokásai és hagyományai a tulajdonhoz való ragaszkodás mélyebb, mint a városban, az osztályharc szakadatlanul elzöldül, a termelőszoövetkezetek egy része nincs még eléggé megszilárdulva, a mezőgazdaság szocialista átszervezésének nagy feladata még előttünk áll s a párt szervezeti is kisebb taglétszámúak és gyengébbek, mint az üzemben. Ezért itt különösen döntő, hogy a termelőszoövetkezetekben, az állami gazdaságokban, de nem kevésbé magángazdálkodást folytató dolgozó paraszto-k közötti széles pártönkivüli aktívahálózatot teremtsünk. Sztálin elvtárs így teszi fel a kérdést 1921-ben: „Vagy teremtünk ilyen aktívát és ezzel egyenlővé tesszük pártunk falusi helyzetét városi helyzetével és akkor semmilyen kérdésről, semmilyen nehézségtől nem riadunk vissza, vagy nem teremtünk ilyen aktívát és akkor egész falusi munkánk mind két lábára sántítani fog.” (Folytatjuk.)

sokat tartott kerületében, s az igazságot, mekény talaj, hatalmonlevőkükkel igyekez-

korai útjáról a nyomtatóit állt a szenvedő, kiált az im-

mondotta — az igazságot

lia iróhadjárta, de az angol gy, mint a vi-

veszték el hi. bjeben — és emberek életük hajlandók kiiz,

rt,

nyében. „A hán-

„A hán-

„A hán-

„A hán-

Beszéljen a termelőszövetkezetek jó eredménye

Igy segítette a Rákosi-telepi „Petőfi” tszcs a tolnamegyei Tevelen az „Alkotmány” tszcs megalakulását

A korareggeli órákban Tollas Sándorné, a Néplap levelezője munkába készült. Most nem olyan sok a dolog, mint nyáron, de az állatoknál mindig van tennivaló. Az asztalon már ott feküdt a Szabad Nép, pár perccel ezelőtt hozták.

— Csak egy pillantást vetek belé — gondolta — ha majd visszajövök, akkor elolvassom. Először a vezércikket szokta olvasni. Sokat hallott már arról, hogy a vezércikk az újság szízlaja. Ezt tapasztalából is tudja, mert sokat tanult belőle.

A sorok között egy névre lett figyelmes. Ugy rémlett, mintha már hallotta volna valahol. Elgondolkodott és hangosan kezdte olvasni a sorokat.

„Aki szorgalmasan kivette részét a munkából, bőven el van látva mindennel. En például másodmagammal dolgozom és 80

máza terményt kaptam. Ezenkívül 163 kiló cukrot, amiért szép pénzt kapok a szabadpiacon. Jut belőle ruhára, mindenre, amire családomnak szüksége van.” Ezt a levelet Ludas András írta a Szabad Népnek a tolnamegyei tevelői „Alkotmány” tszcs-ből.

Most már tudja, honnan van ez az ismerős név. Megjelenik előtte a közeim emléke. 1950-ben volt egy korányi délelőtti levelet hozott a Posta Tevelről, Ludas Andrásról. Erőtelles volt előtte miér írhat neki ez az ismeretlen ember. Azt hitte, hogy téves a címzés, valamilyen hasonló nevűnek szól. De mikor elővasta és megértette miről van szó, már nem érezte idegennek a levél íróját. A szocializmus építése közös ügy, jobaráttá kovácsolja az embereket. Izgatottan kezdett a levél olvasásához, melyben többek között ez állt

„Ne csak mi agítjuk most már a szövetkezet mellett, hanem beszéljen a termelőszövetkezetek jó eredménye magáért.” Onkéntelenül elmosolyodik — a mi termelőszövetkezetünk beszél és az eredménye itt van.

Meglobogtatja kezében a Szabad Népet és boldogan indul munkába.

A termelési szerződések kötésének határideje január 15.

Január 15-ig még lehet termelési szerződést kötni olajlenre, citromra, lencsére, koriánderre, édes kőmennyre, szudáni fűre és csuszizra (kínai köles). Ezeknek a növényeknek a szerződéses termelése komoly jövedelmet jelent dolgozó parasztaink számára. Kapnak vetőmagot, műtrágyát, növényvédő szereket. A szerződött terület mentesül a beszoállítás alól. Az ipari növények termeléséhez a helyszínen kapják meg a szaktanácsokat.

Még néhány nap és lejár a szerződéskötések határideje, használják ki az időt és kössenek minél számosabban termelési szerződést. Jó jövőbeni biztosítanak ezzel maguknak és öt éves tervük sikerét szolgálják.

Városi ismeretterjesztő előadás

Január hó 13-án, vasárnap délelőtt 11 órakor a „Béke” filmszínházban ismeretterjesztő előadás lesz, amelynek címe: „Gépesített szentánnya, vagy hogyan küszöbölt ki az építőipar gépesítése a nehéz fizikai munkát.” — Előadó: dr. Ebrög Béla egyetemi tanársegéd.

Az előadás keretében bemutatásra kerül egy rövid bányászfilm, valamint „A felszabadult föld.”

Termeg Józsefék 3 mázsás hízőt vágtak

A tengelic „Petőfi” tsz jól zárta az 1951-es gazdasági évet. Például a tsz egyik tagja, Csécsi Gáspár 52 éves sertésgondozó, akít jó munkájáért most tüntettek ki a Magyar Munka Erdemérem I. fokozatával, 637 munkaegységet gyűjtött össze. Az elszámolásnál csak terményben 27 mázsa búzát, 9 mázsa árpat, 140 mázsa rozst, 15 mázsa kukoricát, 440 kg burgonyát, 80 kg cukrot, mákot és diót kapott.

A tagság valamennyi tagja jól dolgozott. A tengelic „Petőfi” tsz példát mutat az egész ország termelőszövetkezetekéin. Meglát, szlik ez a jó munka Termeg Józsefékén is, ahol karácsonyra ezt a 300 kg-os hízőt vágják. Nincs gondjuk az egész évi zsírozásra. (Foto: Bereth Ferenc)

Több, mint 15 millió utas egy év alatt a debreceni villamosokon

1951-ben, az öt éves terv második évében kb. 15.162.000 utasa volt a debreceni villamosvasútnak. 1.964.000-rej több, mint az előző évben. Ez a nagyarányú növekedés 114 százalékos tervteljesítési eredményeztet a vállalatnak. De ezek a számok ennél sokkal többet mondanak. Nem nehéz kiszámítani, hogy ha csak ötven filléres jegyeket veszünk is alapul személyenként, 982 ezer forinttal tudnak többet fordítani dolgozóink helyi utazásra, mint 1950-ben. A fejlődés, a forgalom növekedése tovább tart, amihez nagyban hozzájárul az is, hogy a jegyrendszer megszüntetésével, a bérc rendezésével kapcsolatos áremelés nem vonatkozik a városi forgalom díjazására.

A növekvő forgalomhoz a meglévő kocsiparkot is növelni kell, hogy ne legyenek kénytelenek az utasok szorongani a villamosokon és ne kelljen annyit várni a kocsikra.

Amíg a multban a dolgozók gyalog jártak a munkahelyre, s villamosra csak akkor ült egy dolgozó, ha rendkívül sietős volt az útja, addig ma már dolgozóink igénybe veszik a villamosokat és autóbuszokat.

A hajdúszoboszlói „Lenin” tszcs tagsága az országos tanácskozás felhívásának megvalósításáért

— Ha kell, gereblyével kaparjuk be a vetőmagot a földbe — ezzel a hangulattal kezdett hozzá a hajdúszoboszlói „Lenin” tszcs néhány tagja a szövetkezet gazdasági fejlődéséhez. Nem kellett gereblyével bekaparni a magot, segítette a gépállomány, de az elszántság, a szövetkezet erejébe vetett hit az első lépések óta sok nehézségen segítette már a csoportot. Nem volt semmi a kezükben, se jószág, se felszerelés. Nem volt a tagoknak se, így nem is tudták a csoportot semmivel segíteni, csak a két kezük erejével. De azzal aztán nem fukarkodtak. Már az első évben is

elérték hogy többet termeltek holdanként, mint az egyéniak, akik ugyancsak figyelték a csoport munkáját. Egyre többet köpogtattak az ajtón: Belőnénk közétek, ha felvannátok. Nemcsak, hogy felvették, de egyenesen örömmel fogadták az új belépőket. Szükség volt rájuk, kellett a munkakéz, mert bármennyire igyekezett is a 18 tag, erejükön mérten sok volt a munka, különösen a kapálás.

Aratásig 20, az őszi fejlesztés idején pedig 56-an írták alá a belépési nyilatkozatot. Ma 80-an vannak 450 hold földhöz.

csapatnak és az egyes tagnak. Két növénytermesztő brigád van, mindegyik 325 hold földet kap évi munkára. Ebből egy-egy munkacsapatra 138 hold jut, egy-egy tagra pedig 14 hold. Természetesen ez nem mind kapás, hanem jórésze kalászos és rét, aminek a munkáját, aratását, kaszálását gépek végzik. Külön munkacsapat végzi a gyapot, dohány és kertészeti munkákat.

Még jobb munkafegyelmért

A csoport tagjainak munkafegyelme szinte az összes hajdúszoboszlói csoportok közt példás volt. Igazolatlanul alig hiányzott valaki, mégis most az országos felhívás nyomán a vezetőség alaposan foglalkozott a munkafegyelem még további javításával. Ugy határozta, hogy a legkisebb mulasztást is fegyelemsértésnek veszik, bűnnek a csoport és a tagság ellen s ezért már az első igazolatlan mulasztás után 2 munkaegységet vonnak le, többszöri eset után pedig 6 munkaegység levonásban részesítik a munkából kiharadó tagot. Aki makacsul, sorozatosan kiharad a munkából — kizárják a becsületes tagok sorából.

A fegyelem megjavításának másik eszköze az országos felhívás szerinti jutalmazás megvalósítása lesz. Már a mult évben is kaptak a legjobb dolgozók pénz- és könyvjutalmat, de az idén már szélesebbkörű és még igazságosabb jutalmazást valósítanak meg. Az Országos Tanácskozás felhívása nagy segítség munkájukban. Ennek betartása mellett tovább erősílik a csoportot, tovább emelik a csoportagok anyagi jólétét.

Megnőtt az állatállomány

A csoport elsősorban annak köszönheti erősödését, hogy nem hanyagolta el az állattenyésztést. Most, amikor Rákosi elvtárs és az Országos Tanácskozás ismétellen felhívta erre a figyelmet, a csoport tagjai elégedetten könyvelték el maguknak, hogy ők eddig is minden megtekették az állatállomány növeléséért.

— Tizenhat lovak, 48 tehén, 216 sertésünk és 285 juhunk van. Nagyrésze szaporulat, tehát saját. Az anyajuhok épp most ellenek s már 23 anya után 40 kisbárányt lett. 143 anya után legalább 200 bárányt várunk, de ha tovább is ilyen lesz az eredmény, mint eddig, akkor 250 is könnyen lehet, csak az első elletésnél, de mi már rátértünk a kétszeri elletésre. A tehénok elése után a napi háromszori fejést is bevezetjük, s ami ennek az előfeltétele, megvalósítjuk az egyedi takarmányozást — így büszkedhetnek eredményeikkel, tervükkel.

Az országos tanácskozáson felhívta a csoportok figyelmét a

Szon sokat foglalt nekem a nagyülésen felolvasás a tithar elvtárs és nem mondhatom, hogy nem volt hatása már legalább annyira vagyunk sikerült tiz elvtársat meggyőzni és megalakult a tszcs csoport már beishültük a felveteli kérvényt, két varhözünk ahinek nincsen nemiföldje a többi olyan föld, tiz holdat kiharant nálunk tartalék föld van bőven az tervveztek hogy most, a varal bevetünk legelőt tihölddel takarmányal. Kaptunk gép állományt a nagy regitőgünkre len az öne, munkát tizenkét naxaléke fogja el végezni.

Emlékszik rá, akkor is nagyon örült annak, hogy az egyéni dolgozó parasztokat érdekli a csoport eredménye. Megbízta is volt rá, hogy példát mutathatnak az egyéni dolgozók felé.

A levél tartalmát csoportgyűlésen ismertette Tollas elvtárs és a csoport tagjaival együtt írták meg a tevelői dolgozó parasztoknak a választ. Megírták, hogyan alakították a termelőszövetkezetet. Mindenki elmondta tapasztalatait javaslatait, amelyek hasznára válnak a tevelői dolgozóknak is.

A kis levél kész volt, most az aláírás következett. Mindenki,

egyenként írta alá. Érezték, hogy igen fontos kérésnek tesznek eleget. Már le volt ragasztva a levél, de még sokan akartak hozzá írni. Örömeiket és azt, hogy ezt az eredményt a Párt vezetőségnek köszönhetik.

Pár hónappal később újra levél érkezett Tollas elvtárs részére. Most már az egész csoport ügye lett a teveliek problémája. A levél jó hírt közölt, megörvendeztette a Rákosi-telepi „Petőfi” tszcs tagjait. Az állt benne, hogy a levél nyomán, a Párt segítségével a teveliek termelőszövetkezet alakítottak.

Szeretném megköszönni a felhívást, hogy a lakitatók leírna nekünk hogy a lakitatók meg ér hogy mi hirtiek. Most tudom hogy nek nekhezességel lehet küzdeni de nem félünk semmi hátraciagtól ha kel csak azért iruk olyan messze mert iten azt mondják hogy máshol nem csak mink akarjuk iten beleverni őket, még ecer kérem ha megtenné leírna nekünk ide Tevelre lehetőleg több aláírással jobban hissek ezek a kemény fejű magyrok ha többen aláírják.

Tollas elvtárs és a csoport minden tagja boldognak érezte magát. Érezték, hogy munkájuk hozzájárult ahhoz, hogy a tolnamegyei Tevel dolgozó parasztjai a jó utat választották. Miközben Tollas elvtársó a Szabad Nép vezércikkét olvassa, és hozzájárult ahhoz, hogy a tolnamegyei Tevel dolgozó parasztjai a jó utat választották.

Az országos tanácskozáson felhívta a csoportok figyelmét a

re, aztahánovistadatos dolgozókban a következő.

öntudatos munkakövetelik, hogy munkafegyelmük között Demin, József, Gábris Sándor stb. elszárgorral jár-

en ezek szerletöntudatos dolozigazolatlannul szigorú rendszá-

is forgalmi dol-termelési érte. Ezen ifj. SI. atvezető váltóá. rsenyre hívta ki. Pásztor Istvánt alakozott arra, k minden tagját fejleszté és még adja munkamód. onak is minden zrahánovista tel. for István elfo. Ha mindeketen kkor az állomá- szaporodni fog a száma

zlet példakkal szem-ményeket és hiá-keztet ezt köve-at hozta a muu-ására. Az érte-programpontja-nc, a Szaboles. Tandés oktatási elője, a Szovjet-pedagógusküldöl-olt be a Szovjet- tapasztalatairól.

edévi Járási Tak-vesznek részt. isban résztvevni n továbbképzési d és fegyvelem isg pedagógusaink. ek. A Járási Tak-venebbé, hangu-

fordítottak elég Fereac fűtőházg hiányzott, Tóth Sándor ugyanon- hiányoztak, eddig sem sűjtötték péld- holtól bíróság elé ni, különösen az t a szerszámot. De mi? szűknek gyzók, ha maga. K. Nagy István lyzott — humánó lék mag a ne- mal (!!) Mivel fordult elő, szük- eddiginél kemé- k a fegyvelmezé- azzik a minsz- zátát és az igaz- ztat. Ez az első kiki sokkal terv- kell végezni a től eddig, mert a órákat várnak áforduló ideje is- segy, vissza, pedig vőt jobb jelető seb is fontos. Meg z előjelentések és tsát. Továbbá ná- rdítsanak a szak- met a MÁV nál g: nagyobb szak- sabb teljesítmény. harcba a felada- dár, a debreceni

tekeztelen Szen- csinester helyes- tetette ki: szünk bele, hogy en vagyunk, elő- az első helyre... zép, meg lehet va- minden feltétel

